

УДК 72.012.8

ЗАМКНУТИЙ РОБОЧИЙ ПРОСТІР ЯК ЕЛЕМЕНТ ІНТЕР'ЄРУ: ПЕРЕВАГИ ТА НЕДОЛІКИ ПРОЕКТУВАННЯ

Студ. Д.О. Колеснікова

Наук. керівник доц. Н.В. Скляренко
Луцький національний технічний університет

Сьогодні люди проводять більшу частину часу під дахом. Добре спланований інтер'єр грає велику роль у забезпеченні їх психологічного комфорту. Для цього здійснюється комфортне і раціональне планування робочого місця для зручності та свободи дій. Робоче місце є первинною ланкою виробничо-технологічної структури роботи установи. Основною проблемою сучасних робочих місць є одноманітність. Вони не вирізняються плануванням і оснащенням всіма необхідними засобами і предметами праці. Завдяки новим технологіям у світі створюється чимало різноманітних робочих місць, виникає необхідність пошуку нових ергономічних рішень, матеріалів, композицій.

Метою роботи є висвітлення позитивних та негативних сторін у проектуванні замкнутого робочого простору. Завданнями статті є: 1) подати загальну характеристику робочого простору; 2) класифікувати робочі місця за особливостями формоутворення; 3) охарактеризувати за ергономічними і функціональними параметрами замкнуті робочі місця; 4) виділити позитивні та негативні сторони робочого простору.

Актуальність теми розглянуто питання організації робочого місця дослідники: В. І. Білоконенко, Д. В. Кочурова. Дослідники В. І. Білоконенко, Д. В. Кочурова розглянули офісний простір, робоче місце і освітлення, запропонували перелік меблів і оснащення робочого місця. Планування робочого місця, проблеми нераціональної організації робочого місця висвітлив В. В. Солоцьких. Вони з'ясували планування, безпеку і меблювання робочого простору. Проте не подано комплексного дослідження ергономіки, зовнішнього вигляду і формотворення саме замкнутого робочого простору.

В основі формотворення замкнутого робочого простору лежить звернення до геометричних форм у проектуванні: куб, циліндр, піраміда, усічена куля, еліпсоїд. Простір, сформований за геометричними характеристиками куба характеризується наявністю конструктивних елементів (стелі, підлоги і стін), що вписані у куб. Простір, сформований за геометричними характеристиками піраміди, характеризується зовнішньою подібністю до пірамідальної форми. Трикутні форми меблів є доповненням інтер'єру, вони є доцільними при використанні значної кількості ребер. Важливу роль відіграють робочі зони, що здатні трансформуватися. Вдалим прикладом є циліндрична форма, яка сформована з окремих частин, здатних утворювати нові елементи. Також у проектуванні замкнутого робочого простору використовуються інші форми – еліпсоїдний, кулеподібний та інші. Вони стають основою формотворення предметних або природних образів. Використання прототипів природи створює враження зміни атмосфери природного середовища.

Проблемою в замкнутому просторі є маломісткість, неможливість зміни положення тіла людини. Звичайне приміщення можна провітрити за допомогою відкриття вікон, замкнутий робочий простір не оснащений такою функцією. Недостатня кількість природного освітлення погіршує самопочуття і впливає роботу людини. Коли в замкнутому робочому просторі працює двоє і більше осіб, ймовірність захворіти якоюсь інфекцією від іншого працівника зростає в декілька разів.

Отже, замкнутий робочий простір поділяється на простір, сформований за геометричними характеристиками фігур (куб, циліндр, піраміда, усічена куля, еліпсоїд) і простір, де форми наслідують предметні, використовувані в середовищі життєдіяльності (трейлер, човен, м'яч, автомобіль). Основні тенденції у проектуванні замкнутого робочого простору визначаються застосуванням новітніх технологій, пошуком образів, матеріалів.